

عنوان مقاله:

مدیریت بهینه داده ها در آمایش سرزمین به وسیله ی تناظر یابی عوارض برداری خطی

محل انتشار:

اولین همایش ملی عمران، معماری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی دهقانی تفتی - دانشجوی کارشناسی ارشد سیستم های اطلاعات جغرافیایی GIS دانشکده فنی دانشگاه تهران

رحیم علی عباسپور - عضو هیات علمی سیستم های اطلاعات جغرافیایی GIS دانشکده فنی دانشگاه تهران

آزاده نصیری دهج - دانش آموخته کارشناسی ارشد سیستم های اطلاعات جغرافیایی GIS دانشکده نقشه برداری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

صادق خضری - دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور و سیستم های اطلاعات جغرافیایی RS.GIS دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد

خلاصه مقاله:

تنوع مجموعه داده های مکانی در گذشته جهت انجام آنالیزهای مکانی بسیار اندک بوده است ولی امروزه اغلب آنالیزهای مکانی موفق نیازمند به استفاده از مجموعه داده های مکانی متنوع م یباشد که حتی برای یک منطقه ی یکسان جمع آوری و تهیه شده اند به گونه ای که امروزه اکثر ارگان ها و سازمانها عموما قسمت اعظم سرمایه گذاری هایشان در اخذ داده های مختلف از جمله داده های مکانی می باشد و رشد آگاهی در مورد اهمیت اطلاعات مکانی منجر به افزایش تقاضای پیوسته برای داده های مکانی متفاوت شده است و در حالیکه مبادله و انتقال این مجموعه داده ها با استفاده از ترکیب آنها به ندرت اتفاق افتاده است و امکان دوباره کاری و تلاش های مجددی برای تهیه ی داده های یکسان وجود دارد عدم وجود استاندارد مشخص برای اشتراک گذاری و تولید داده یکی از موانع موجود برای آمایش سرزمین می باشد در این راستا یکپارچه سازی این مجموعه داده ها و انتقال اطلاعات جمعیتی و اقتصادی و سایر اطلاعات مورد نیاز برای آمایش سرزمین از یک مجموعه داده به دیگری انجام میگیرد و باسوق دادن مدیریت جزیره ای به سوی تفکر سیستمی دستیابی به اهداف آمایش سرزمین در نبود استانداردهای واحد برای اشتراک گذاری تسهیل گردیده و به وسیله ایجاد هماهنگی بین مناطق ناهماهنگ به اجرای طرح های آمایش سرزمین پرداخته میشود

کلمات کلیدی:

تناظر یابی ، عوارض برداری ، مدیریت داده ها ، آمایش سرزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/332103>

